

hvorfor? Fordi, kun naar vi have noget af det Bedste, kommer Ingen imod os som Fjende; thi man kan ikke gaa hen og kassere de byggede Skibe og tage nye med nye Kanoner eller nyt Pantser, ikke alene af den Grund, at Skibene ere byggede til at bære en vis Vægt, men ogsaa fordi det vist kan være tvivlsomt, om man paa de gamle Skibe kan anvende nye Kanoner som dem, der lægges paa de nye Skibe, der bygges og bruges paa lange Afstande. Men naar vi holde paa vor finantsielle Evne til at møde med noget af det Bedste, ere vi istand til at møde Fjenden, og selv om de Andre have mere af det Bedste ved deres Fæstninger og Kyster, kunne de dog kun skaffe noget af det Bedste mod os paa deres Skibe, og saa vedkommer det Dvrige ikke os; thi vi ere ikke en Angrebsmagt, vi have ikke med deres Fæstninger at gjøre, og altsaa ikke med, hvad de have anskaffet paa deres Fæstninger. Som defensiv Magt have vi kun at gjøre med de enkelte Skibe, der efterhaanden kunne bygges med det nyeste og bedste Artilleri, som Videnskaben frembringer, forsaavidt det overhovedet er skiftet til at kunne anbringes paa Skibe. Derfor skal den Tanke, som det ærede sagtyndige Medlem fra Stege er saa stærkt imod, den, vi stiftels Mennesker i Finantsudvalget have levet paa i en halv Snæs Aar, holde Stif, ikke blot set hen til vor finantsielle Stilling, men ogsaa med Hensyn til hele Udviklingen. Det ærede Medlem siger: Bevillingen gjør et af disse store Greb og præjudicerer. Nei, Bevillingen er en afrundet Bevilling; det er 6 Kanoner til 2½ Mill. Kr., 800,000 Kr. i 3 Aar. De Herrer leverede en Standplads for en af disse Kanoner ifjor til 2,350,000 Kr. — det var omtrent det samme Beløb for den ene Kanon — og ved Siden deraf nogle smaa flydende Plader. Her faae vi baade Standplads og 6 Kanoner for det samme Beløb. Man kunde ved Anskaffelsen af Skibet ligesaa godt have sagt: Vi præjudicere Fremtiden og deslige, men det var man dengang ikke inde paa, thi medens vi have haft et halvt Aar til at overveie denne Sag, overveiede man dengang Sagen i nogle faa Dage sammen med nogle Landsthingsdelegerede. Det ærede Medlem gjorde en Del Bemærkninger om, hvad der var foregaaet ved 2den Behandling, og vi have egentlig gjennem det ærede Medlems Udvikling faaet 2den Behandling fornyet, saa at jeg meget beklager, at vi ikke havde ham her dengang, saa kunde vi have taget det Hele for paa engang. Han sagde, at „aaben By“ var en hentafset Yttring i Betænkningen. Ja, for mig har det aldrig været Andet, og jeg erindrer godt, at da jeg faae et Udkast til Betænkningen, negtede jeg at tage imod denne Yttring, men vilde man blive staaende ved, at Kjøbenhavn skulde være en aaben By, saa er det for mig en Omkringning, der har samme Betydning, som at det Hele skal være et aabent Spørgs-

maal. Alle saadanne Spørgsmaal kan jeg lade være aabne, naar derved skal forstaaes Denspninger til, hvad Folket kan ville i Fremtiden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det her, men jeg har anset det for en Umulighed, og ikke mindst hos de Herrer, som nu nævnedes det, at faae nedbrudt deres forstærkede Forter, optaget deres Minepærringer og flyttet alle deres Kanoner og Nyholms Etablissement, for at faae det Alt sammen bygget op andetsteds, og faae Folk til at tro, at det er den Maade, hvorpaa Danmark skal anvende den Smule, som det kan anvende paa sit Forvar. Men denne Tanke, som de Herrer have vist i Gjærning, og som vi Alle i de sidste 10 Aar, hele Rigsdagen, har vist, det er ikke den: at bygge nye Forter ude i Søen og gjøre Kjøbenhavn til en Centralfæstning, for en Udgift af 100 Millioner Kr. og Fordring til os om 40—50,000 Mand, men at bruge og udvilde det Bedste vi efter vore finantsielle Evner kunde faae, det, som vi have liggende i Søforterne og forbedrede Kystforter; det er det, vi have gjort, og det er den samme Tradition, vi følge, naar vi sige, at det er en høist nyttig, lykkelig og vel-signet Bevilling, som det ærede Medlem for Leire tror er det Værste, som kan ske — jeg mener: sig er det Værste, der kan ske. — Dernæst talte det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgtreds (Bosjen) om Konsekventsen fra ifjor, og satte da i Forbindelse dermed enkelte Tal. Nei, Konsekventsen fra ifjor knytter sig ikke til de enkelte Summer, som dengang bevilgedes, og som ere anførte her; Konsekventsen fra ifjor drages af de gjentagne ogsaa ifjor givne Bevillinger til Forstærkning af Fortene, hvori laa en Erkjendelse af, at dette Søforvar skulle vi bruge; det var den Tankegang, der blev slaet fast ifjor, og saa sige vi: Vi gaa ind paa denne Tankegang, som vi heller ikke modsatte os ifjor, fordi vi vare enige med de Herrer, naar de talte saa varint for, at det var Noget, vi kunde gjøre, uden at røre ved Forsvarsplanen. Altsaa i saa Henseende var der ingen Uenighed mellem os dengang, og det er der heller ikke idag; men naar de ifjor sloge fast, at det og det skulde vi bruge til Kjøbenhavns Forvar, saa ligger deri som Konsekvents, at det, vi kunne anstaa af, hvad Artilleri videnskaben har frembragt af Godt og Fortræffeligt, det skulle vi ogsaa bruge, for dergjennem at afværge et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn. — Derefter gik det ærede Medlem over til sine to Kanoner, og det er mig da ubegribeligt, at det ærede Medlem overhovedet har villet foreslaa de to Kanoner. Haade det været mig og havde jeg, som det ærede Medlem fra Leire, staaet paa, at de 6 fortrinlige Kanoner vare en høist skadelig Bevilling, saa vilde jeg have vadset mine Hænder og sagt: Jeg vil hverken bevilge een eller to Kanoner, men lade Flexallet bære Ansvar for den hele Bevilling.